

Els que van de coroneta

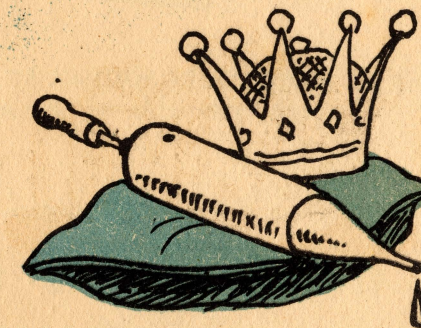
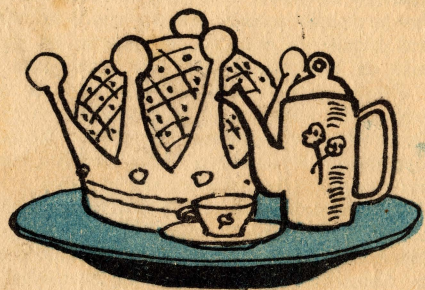

ZOGÚ

el Víctor Manuel d'Albània, s'ha casat per reial ordre del seu amo i senyor **BENET I**

Rei de reis i Emperador de gairebé tota Abissínia

(Del nostre enviat especial)

ELS QUE VAN DE CORONETA

Som arribats (com diuen a l'Empordà) a la capital d'Albània (té; ara no recordo com es diu la capital d'Albània) en missió especial per compte de L'ESQUELLA DE LA TORRATXA, per tal d'assistir a les noces del rei Zogú, que es casa per reial orde del seu amo i senyor, Benet primer Rei de reis i Emperador de gairebé tota Abissínia, com resa el títol d'aquesta crònica que trametem des de Vilanova i la Geltrú, tot esperant que la boira ens permeti orientar-nos i emprendre el camí a peu al país anomenat pels maliciosos l'Austria de Mussolini.

CARACTERISTIQUES DEL PAIS

El país d'Albània és, si fa no fa, com tots els països que es fan i es desfan.

A l'estiu, fa fred, i a l'hivern fa calor; la sal és amarga i el sucre és dolç. La humitat fa molt de mal als

reumàtics i la massa obrera és contrària a la No Intervenció.

Fins ací no hi trobareu cap particularitat racial del país d'Albània. Per altra banda els subsúbdits de Zogú, vassalls en línia directa de Mussolini, no són aficionats als plebiscits, cosa que els posa a cobert, de moment, de la irritabilitat sufragista de Hitler.

De moment, doncs, i mentre Adolf no disposi res més, Albània roman sota la influència d'Itàlia com Romania Romania fins fa poc, i no per cert amb l'anuència del bell Adolf, el confrare de Benet.

PRINCIPALS INDUSTRIES

Hom viu a Albània de la caça, de la pesca, i del conreu i pastoreig. També són molts, com a tot arreu, els que viuen tirant de la rifeta i altres, escoltant les ràdios faccioses.

Però la principal indústria d'Albània com a bona derivada d'Itàlia és la guerra.

Els albanesos acostumen a respon-

dre així quan hom els fa les següents preguntes:

—Què feu?

—La guerra.

—I quan s'acabi la guerra?

—En farem una altra.

Ací el Comitè de No Intervenció es guanyaria la vida com un lladre i no hauria de passar per la precària situació que passa actualment.

LES GUERRES D'ALBANIA

Les guerres d'Albània, però, són per ara petites i esquifides. Podria afirmar-se, sense témer les represàlies del Duce, que Albània manté una constant efervescència bèlica que no passa mai de les modestes proporcions de la «camorra» o de la pendència familiar.

Allí, un ciutadà en mata un altre; el germà del mort, mata el matador i el germà del matador mort mata al seu torn el matador del seu germà i així successivament s'estableix allò que en matemàtiques es diu una operació «periòdica pura» i que ací

a Albània, on les matemàtiques són del tot ignorades, anomenen «vendetta».

LA «VENDETTA»

La «vendetta» és el plaer dels déus i dels albanesos, que posen cara de tres déus quan tenen ocasió de practicar-la.

Quan les famílies enfrontades en la periòdica i quotidiana «vendetta» que va delmant els seus membres són molt nombroses, la «vendetta» degenera en guerra civil, o sigui, d'invasió.

Es nomena un Comitè de la No Intervenció i de seguida el comte Ciano, gendre de Mussolini i ministre d'Estat de tots els governs d'Europa, comença a preocupar-se de l'«affaire».

LA LLENGUA VERNACLA

Aleshores, el país comença, sense adonar-se'n, a parlar l'italià i Mussolini comença de fer gestions a to-

tes les cancelleries d'Europa per tal que el rei petit d'Itàlia sigui reconegut Emperador.

De moment i mentre Mussolini tria una petita democràcia que metraillar per tal de fer l'acostumat xantatge als banquers de Londres, el Duce ha decidit casar el rei Zogú per tal que faci bondat i retiri d'hora.

Al mateix temps la boda a què ha assistit el gendre Ciano en qualitat d'home bo (el que ía la vida) s'ha fet coincidir amb les converses franco-italianes iniciades per Blondel i suspeses mentre es celebren les converses anglo-franceses, que han anat a celebrar a Londres, Daladier i Bonnet.

D'aquesta manera, amb l'excusa de l'absència de Ciano, Mussolini pren pausa per veure venir i obrar en conseqüència, tot trametent avions a Franco i missatges cordials a Hitler, mentre Adolf va fent gran la geografia d'Europa i tossint fort a la frontera alpina d'Itàlia.

JA LA BALLEM

«Ciano, ciano, si va llontano!»

Efectivament. El gendre Ciano a penes ha arribat ha ballat ja la reina d'Albània mentre Zogú fot «mosca» deia al seu conseller de torn:

—Veiam si em posaran «albaneses».

—Tingueu paciència; de moment no podem queixar-nos.

Mentrestant, el gendre, tot satisfet, feia el ball de ram, tot exclamant en to diplomàtic:

—Ja la ballem!

Uns minuts després els nuvis han estat desposats i han sortit cap a Montserrat, on passaran la lluna de mel.

Ja telegrafiaré des de la muntanya sacra.

PERE GALLARI

(Vilanova i la Geltrú.)